

D 2/2010 *Ac.*

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal

DOSAR NR. .

DECIZIA Nr. ....

Sedința publică din data de 16 septembrie 2010

Președinte - .....
Judecător - .....
Judecător - .....
Grefier - .....

Pe rol fiind soluționarea recursului formulat de pârâțul **MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE – DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE DÂMBOVIȚA** cu sediul în Târgoviște, str. Calea Domnească, nr. 166, județul Dâmbovița, împotriva sentinței nr. .... pronunțată de Tribunalul Dâmbovița, în contradictoriu cu intimata reclamantă ..... - cu domiciliul în ....., județul Dâmbovița și intimatele pârâte **ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE TÂRGOVIȘTE** și **TREZORERIA TÂRGOVIȘTE**, ambele cu sediul în ..... cu sediul în Târgoviște, str. Calea Domnească, nr. 166, județul Dâmbovița.

Recurs scutit de plata taxei judiciare de timbru.

La apelul nominal făcut în ședință publică au lipsit recurentul pârât Ministerul Finanțelor Publice – Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița, intimata reclamantă ..... și intimatele pârâte AFP Târgoviște și Trezoreria Târgoviște.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței că recursul se află la primul termen de judecată, este scutit de plata taxei judiciare de timbru, recurenta prin intermediul cererii de recurs solicită și judecata cauzei în lipsă, iar prin serviciul registratură din cadrul instanței intimata reclamantă Ștefan Ileana a depus concluzii scrise, după care,

Curtea aduce la cunoștința părților posibilitatea apelării la procedura medierii, în baza dispozițiilor art.6 din Legea nr.192/2006, potrivit căroră "organele judiciare și arbitrale, precum și alte autorități cu atribuții jurisdicționale informează părțile asupra posibilității și a avantajelor folosirii procedurii medierii și le îndrumă să recurgă la această cale pentru soluționarea conflictelor dintre ele".

De asemenea, luând act că în cauză nu se formulează alte cereri, iar recurenta prin intermediul recursului formulat a solicitat și judecata cauzei în lipsă, potrivit prevederilor art. 242 alin. 2 Cod proc. civ., constată cauza în stare de judecată și o reține spre soluționare.

CURTEA

Prin cererea înregistrată la Tribunalul Dâmbovița – Secția comercială și de contencios administrativ sub nr. [redacted] reclamanta [redacted] a chemat în judecată pârâții Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice, Trezoreria Târgoviște și Administrația Finanțelor Publice Dâmbovița, solicitând restituirea sumei de [redacted] lei, achitată cu titlu de taxă de poluare pentru autoturismul marca [redacted], nr. de identificare [redacted], obligarea la plata accesoriilor acestor sume (dobânzi, majorări) calculate de la data plății nedatorate până la achitarea integrală a sumelor.

În motivarea cererii reclamanta arată că a cumpărat de la o firmă din Germania un autoturism Volkswagen cu nr. de identificare [redacted], conform facturii anexate cererii, iar în momentul în care a dorit să înmatriculeze autoturismul, a achitat suma de [redacted] lei la Trezoreria Târgoviște, cu chitanța seria [redacted] nr. [redacted]. Reclamanta precizează reclamanta că perceperea acestei taxe reprezintă un abuz, iar România, membră a Comunității Europene, nu respectă dispozițiile art.90 din Tratatul CE, care interzice statelor membre să instituie taxe contrare principiilor Tratatului și să procedeze într-un mod discriminatoriu cu produsele importate, față de cele interne.

Prin întâmpinare, Ministerul Finanțelor Publice prin DGFP Dâmbovița a susținut că în baza OUG nr. 50/2008 a fost emisă Hotărârea Guvernului nr. 686/2008 pentru aprobarea normelor metodologice prin care se reglementează procedura de restituire a sumelor reprezentând diferența dintre taxa specială pentru autoturisme și taxa pe poluare. S-a mai arătat că prin aceste reglementări s-a dispus restituirea diferenței dintre cele două taxe (cea achitată în perioada 01.01.2007-30.06.2008 și noua taxă pe poluare) și nu restituirea integrală a acesteia. S-a solicitat respingerea acțiunii ca nelegală.

La termenul din data de 11.03.2010 instanța a pus în discuția părților excepția de nelegalitate a deciziei de calcul a taxei pe poluare.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri.

Prin sentința nr. 426 din 8.04.2010 Tribunalul Dâmbovița a admis cererea formulată de reclamanta [redacted] în contradictoriu cu pârâții Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice, Trezoreria Târgoviște și Administrația Finanțelor Publice Dâmbovița și a anulat decizia de calcul a taxei pe poluare nr. [redacted] obligând pârâții să restituie reclamantei suma de [redacted] lei cu dobânda legală și a acordat cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această sentință tribunalul a reținut că reclamanta a achitat în contul Trezoreriei Târgoviște suma de [redacted] lei, taxă de primă înmatriculare a autovehiculului marca Volkswagen, nr. de identificare [redacted], cu chitanța seria [redacted] nr. [redacted], autovehiculul a fost dobândit prin cumpărare, conform certificatului de înmatriculare din Germania, fiind deja înmatriculat sub nr. [redacted], prima înmatriculare fiind efectuată la 22.12.1994, așa cum reiese din copia acestui certificat, depusă de reclamantă la dosar - fila 16.

La înmatricularea în țară a autovehiculului , potrivit art. 214¹ -214³ din Codul fiscal și pct. 31¹ -31² din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, reclamanta a fost obligată la plata unei noi taxe de înmatriculare .

Conform art.90 paragraful 1 din Tratatul Constitutiv al Uniunii Europene - niciun stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre, impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare. Reglementarea comunitară are ca scop asigurarea liberei circulații a mărfurilor între statele comunitare în condiții normale de concurență , eliminarea discriminării fiscale între produsele importate și cele similare autohtone .

Deoarece România este stat membru al Uniunii Europene de la 01.01.2007, prin Legea 157/2005 de ratificare a Tratatului de aderare la UE și-a asumat obligația de a respecta dispozițiile din tratatele Comunității , dinainte de aderare; potrivit art.148 alin.2 din Constituția României , ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale UE, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu , au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne , iar autoritatea judecătorească garantează aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultate din aderare.

Aceasta cu atât mai mult cu cât în România , stat comunitar, nu se percepe nici un fel de taxă pentru autovehiculele înmatriculate și reînmatriculate în țară, dar se percepe o astfel de taxă pentru autovehiculele înmatriculate deja în celelalte state comunitare și reînmatriculate în România , astfel că discriminarea regimului fiscal este evidentă și contravine dispozițiilor Tratatului CEE.

În această situație, instanța a constatat că dispozițiile art.214¹ -214³ sunt reglementări contrare legislației europene și nu pot fi considerate aplicabile în speță , astfel că taxa specială pentru reînmatricularea autovehiculului în România a fost încasată cu încălcarea prevederilor art.90 alin.1 din Tratatul Constitutiv al UE, motiv pentru care tribunalul a dispus obligarea pârâților la restituirea acestei sume reclamantei, cu dobânda legală, pentru repararea integrală a prejudiciului.

Împotriva sentinței a formulat recurs pârâtul Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița, care critică sentința instanței de fond pentru nelegalitate și netemeinicie, solicitând desființarea acesteia prin admiterea recursului.

În motivarea recursului se arată că prin OUG 50/2008 a fost instituită taxa pe poluare, act normativ ce a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2008.

În baza acestei ordonanțe a fost emisă HG 686/2008 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OUG 50/2008 prin care se reglementează procedura de restituire a sumelor reprezentând diferența dintre taxa specială pentru autoturisme și taxa pe poluare. Prin aceste reglementări recurenta susține că legiuitorul a dispus numai restituirea diferenței dintre cele două taxe (cea achitată în perioada 01.01.2007- 30.06.2008 și noua taxă de poluare) și nu restituirea integrală a taxei.

Susține , de asemenea , că obligația generică de armonizare a legislației interne cu cea europeană, instituită prin art. 148 alin. 2 din Constituție și cea specială prevăzută de art. 90 paragraful I din Tratatul Comunității Europene revine exclusiv Parlamentului , nu instanțelor judecătorești; partea finală a art. 148 alin. 2 din Constituție prevede în mod expres că prioritatea reglementărilor comunitare

asupra dreptului intern se realizează cu respectarea prevederilor actului de aderare, tratat care instituie obligația Statului Român – deci a organului competent material, de a armoniza legislația internă cu aceea europeană.

Recurenta susține că este nefondată cererea reclamantei, deoarece taxa pe poluare pentru autovehicule a fost prevăzută într-un act normativ a cărui constituționalitate a fost stabilită prin decizia Curții Constituționale nr. 802/2009, iar potrivit acestei decizii obligația statului român este de a asigura un cadru legislativ adecvat pentru exercitarea dreptului la un mediu sănătos, fapt realizat de OUG 50/2008 care taxează autovehiculele care poluează. Din punct de vedere al echității, taxa trebuie plătită de poluator, aceasta fiind percepută în funcție de gradul de poluare.

Recurenta a calculat taxa și a deschis un cont distinct la unitățile Trezoreriei statului, pe numele Administrației Fondului pentru Mediu, care gestionează acest buget în vederea finanțării programelor și proiectelor pentru protecția mediului.

În drept cererea a fost întemeiată pe disp. art. 304 pct. 8 și 9 și 304 ind. 1 cod proc. civilă.

Intimații nu au formulat întâmpinare.

Analizând sentința recurată prin prisma criticilor formulate, a probelor administrate, a actelor normative ce au incidență în cauză, precum și sub toate aspectele conform art. 304¹ C.pr. civ., Curtea reține următoarele:

Instanța de fond a reținut în mod corect că în cauză sunt aplicabile în mod direct dispozițiile din dreptul comunitar, care au prioritate fata de dreptul național.

Potrivit practicii C.J.C.E un sistem de impozitare poate fi considerat compatibil cu art. 90 CE doar dacă este stabilit astfel încât să excludă în toate cazurile posibilitatea ca produsele importate să fie mai aspru taxate decât produsele naționale, neproducându-se efecte discriminatorii.

În materia importurilor autovehiculelor de ocazie, art. 90 CE urmărește să garanteze perfecta neutralitate a impozitelor interne în ceea ce privește concurența dintre produsele importate și cele ce se află deja pe piața națională.

Art. 90 par.1 din Tratatul de instituire a Comunității Europene prevede: "Nici un stat membru nu aplica, direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natura mai mari decât cele care se aplica, direct sau indirect, produselor naționale similare".

Scopul general al art. 90 este acela de a asigura libera circulație a mărfurilor. Acest articol se referă la impozitele și taxele interne care impun o sarcină fiscală mai consistentă produselor provenite din alte state membre, în comparație cu produsele interne.

Articolul 148 alin. 2 din Constituția României instituie principiul priorității dreptului comunitar în fața celui național, astfel că în mod corect instanța de fond a reținut că în cauză sunt aplicabile dispozițiile art.90 alin.1 din Tratatul Comunităților Europene.

Judecătorul național are obligația să aplice dispozițiile dreptului comunitar și să asigure realizarea efectului deplin al acestor norme, această obligație rezultând și din dispozițiile art.220 din Tratatul C.E.

Sistemul de taxare nu trebuie să fie discriminatoriu; or, pentru autovehiculele second-hand de pe teritoriul României înmatriculate deja nu se percepe această taxă,

ca pentru autovehiculele second-hand înmatriculate pe teritoriul altui stat comunitar membru al U.E.

Astfel, obligația de plată a taxei pe poluare intervine cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România, fără ca textul să facă distincția între autoturismele noi și cele second-hand. Deoarece OUG a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2008 (art. 14 alin 1), rezulta că taxa pe poluare este datorată numai pentru autoturismele pentru care se face prima înmatriculare în România, nu și pentru cele aflate deja în circulație, înmatriculate în țară.

Analizând dispozițiile OUG 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule cu modificările ulterioare, rezulta că pentru un autoturism produs în România sau în alte state membre UE nu se percepe la o nouă înmatriculare taxa pe poluare, dacă a fost anterior înmatriculat tot în România. Dar se percepe această taxa pe poluare la autoturismul produs în țară sau în alt stat membru UE, dacă este înmatriculat pentru prima dată în România.

Potrivit art. III din O.U. G. nr. 218/2008, autovehiculele M 1 cu norma de poluare EURO 4 a căror capacitate cilindrică nu depășește 2000 cm³, precum și toate vehiculele NI cu norma de poluare EURO 4, care se înmatriculează pentru prima dată în România sau în alte state membre ale Uniunii Europene în perioada 15.12.2008 - 31.12.2009 inclusiv, se exceptează de la obligația de plată a taxei pe poluare. Rezultă așadar că, în prezent, a fost înlăturată taxa pe poluare pentru autoturismele noi EURO 4, ce au capacitatea cilindrică mai mică de 2000 cm³.

În actuala reglementare a O.U.G. nr. 50/2008, modificată prin O.U.G. nr. 218/2008 și nr. 7/2009, un autoturism nou fabricat în România, cu o capacitate de sub 2000 cm³ este scutit de plata taxei pe poluare, iar achiziționarea unui autoturism nou cu o capacitate mai mare de 2000 cm³ (ce nu este fabricat în România) impune achitarea taxei.

Art. 90 din T.C.E. este încălcat și în situația achiziționării din altă țară a unui autoturism second-hand, cu o capacitate sub 2000 cm³, întrucât majoritatea acestor autoturisme achiziționate nu au norma de poluare EURO 4 pentru a fi scutite de la plata taxei. După aderarea României la U.E. nu este admisibilă favorizarea vânzării autoturismelor noi fabricate în România și nici favorizarea autoturismelor second-hand deja înmatriculate în România (ce pot fi considerate autoturisme naționale), atâta timp cât norma națională diminuează sau este susceptibilă să diminueze, chiar și potențial, consumul produselor importate, influențând astfel alegerea consumatorilor.

Măsura are un evident caracter discriminatoriu în condițiile în care această taxă se aplică în mod real doar autoturismelor second-hand importate, însă nu se aplică și autoturismelor care circulă pe teritoriul României și care se încadrează în aceiași parametri, autoturismelor second-hand cumpărate din România și care nu fac obiectul unei prime înmatriculări, precum și autoturismelor care fac obiectul reînmatriculării; prin urmare, nu poate fi vorba de o excepție justificată privind restricțiile de ordin cantitativ, prevăzută de art. 30 din Tratat.

Art. 28 al Tratatului interzice impunerea de restricții cantitative asupra importurilor și toate celelalte măsuri cu efect echivalent. Conform CEJ, noțiunea de "măsuri cu efect echivalent" acoperă toate reglementările din cadrul statelor membre care ar putea restricționa real sau potențial, direct sau indirect, activitățile comerciale din cadrul Comunității.

O.U.G. nr. 50/2008 reglementează o situație identică, în sensul că, din moment ce art. 4 lit. a prevede că obligația de plată a taxei intervine cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România, per a contrario taxa nu se percepe cu ocazia reînmatriculării unui autovehicul în România, autovehicul care prezintă aceleași caracteristici cu un autovehicul second-hand importat.

O.U.G. nr. 50/2008 prevede că scopul adoptării acesteia este asigurarea protecției mediului, însă, în măsura în care, din motive legate de protecția mediului, România nu refuză reînmatricularea vehiculelor folosite care au fost deja înmatriculate în România, nu poate invoca astfel de motive pentru a refuza înmatricularea vehiculelor importate care sunt de același tip. Așadar, nu poate fi reținută apărarea potrivit căreia ar fi supusă restituirii doar o parte din taxa de primă înmatriculare, atâta timp cât întreaga taxă contravine dreptului comunitar.

În speță, după cum a reținut instanța de fond, în anul 2009 reclamanta a achiziționat un autoturism marca [redacted] cu nr. de identificare [redacted], prima înmatriculare fiind efectuată la 22.12.1994, pentru care a achitat în România ca taxă de primă înmatriculare suma de [redacted] lei, potrivit chitanței seria [redacted] ar. [redacted], cu titlu de taxă pe poluare, impusă de O.U.G. nr. 50/2008.

În mod corect instanța de fond a reținut că reclamanta nu datorează taxa specială de primă înmatriculare pentru autoturismul second-hand; prin plata acestei taxe reclamantei i s-a cauzat un prejudiciu, pârâții fiind obligați să acopere paguba și folosul nerealizat, respectiv să restituie suma plătită cu titlu de taxă, cu dobânda legală prevăzută de art. 3 alin.3 din O.G. nr. 9/2000.

De asemenea, Curtea constată că nu este fondat nici motivul potrivit căruia obligația de armonizare a legislației interne cu cea europeană revine Parlamentului și nu instanțelor judecătorești, întrucât în art. 148 alin.2 din Constituția României s-a prevăzut în mod expres efectul prioritar, direct și imediat al dreptului comunitar în raport cu dreptul intern; reglementarea internă este contrară dispozițiilor art. 90 alin.1 din Tratatul Uniunii Europene, întrucât se încalcă principiul liberei circulații a mărfurilor între statele comunitare în condiții normale de concurență, instanțele fiind obligate să aplice în mod direct normele comunitare și nu pe cele interne, ce contravin acestora, nefiind necesară abrogarea normelor interne sau declararea lor ca neconstituționale, sens în care a statuat și CJCE în Cauza Simmenthal (1978).

Față de aceste considerente, reținând că sentința recurată este temeinică și legală sub aspectul tuturor criticilor formulate, Curtea, în baza dispozițiilor art.312 Cod procedură civilă, va respinge recursul ca nefondat, în cauză nefiind incident niciunul din motivele prev. de art. 304 C. proc. civ.

Pentru aceste motive
În numele legii
DECIDE

Respinge ca nefondat recursul formulat de pârâtul **MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE – DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE DÂMBOVIȚA** cu sediul în Târgoviște, str. Calea Domnească, nr. 166, județul Dâmbovița, împotriva sentinței nr. 100/2010 pronunțată de Tribunalul Dâmbovița, în contradictoriu cu intimata reclamantă - cu domiciliul în județul Dâmbovița și intimatele pârâte **ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE TÂRGOVIȘTE** și **TREZORERIA TÂRGOVIȘTE**, ambele cu sediul în Târgoviște, str. Calea Domnească, nr. 166, județul Dâmbovița.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 16 septembrie 2010.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTORI,

Alexandrina Urlețeanu

Fiind în concediu de odihnă

Se va semna de către

Președintele instanței

GREFIER,

Red. A.L.F.

Dact. M.I./6 ex./ 8.10. 2010

Dosar fond 278/120/2010 al Tribunalului Dâmbovița

Jud fond Gabriel Bălașa

Operator de date cu caracter personal

nr. notificare 3120/2006

